

Zarándoklat Erdélyben, Székelyföldön

Hosszú az út Székelyföldre. Nekünk is sokáig tartott, míg eljutottunk oda.

Mindig az együttlét a legnagyobb élményünk az ilyen utakon, de mindig együtt jár ez lelki tartalommal, legyenek azok akár közös ima, szentmise, kulturális, történelmi ismeretek, vagy a táj szépségei. Felejthetetlen marad a csíkszeredai, vagy a csíksomlyói szentmise és Zoltán atya szentbeszédei.

Az út élményei Kolozsvárral kezdődtek. Rövid időnk volt a hosszú út miatt. A Szent Mihály templomot és a Mátyás szobrot, Mátyás szülőházát volt időnk csak megtekinteni, majd robtunk tovább Székelyudvarhelyre, ahol szállásunk volt.

Szent Mihály templom, Kolozsvár

Szentmise a csíkszeredai un. Makovecz templomban

Másnap kirándulásunk első pontja volt az Erdély-szerte feltörő borvíz megízlése, majd megálló a Tolvajos tetőn lévő keresztteknél, amelyek a magyarság és a csíkiek katolikus hitének megmaradására emlékeztetnek. Csíkszeredán mindenkit lenyűgözött a Makovecz Imre által tervezett Millenniumi templom belső képe a sok fényvel, a virágokat mintázó oszlopokkal, az életet jelképező sok fa, az ember tekintetét felfelé emelő gerendázat.

Csíkszereda után a Nyerges tetőre mentünk, a haláláig harcoló majd 200 székely harcos emlékére állított számtalan kopjafa, kereszt, emléktábla közé. 1849-ben több napig álltak ellent az orosz-osztrák sokszoros túlerőnek, de nem adták meg magukat, árulás okozta vesztüket. Kányádi Sándor versével emlékeztünk mi is a hősiökre.

Innen Kézdivásárhelyre mentünk Gábor Áron szobrához és megismerni egy szép székely kisvárost.

Az oda úton is volt alkalmunk a buszból élvezni a székely tájat, a rendezett falvak látványát.

A Szent Anna tó volt a következő élmény. Krátertó, azaz egy valamikori vulkán kráterében keletkezett. Nincs forrás, ami táplálná, nincs elfolyása, a csapadék tartja a vízszintet, amely egyre csökken. Békés környezet, sétautak, Anna kápolna, csónakázási lehetőség.

Másnap szentmisével indult a nap a székelyudvarhelyi ferences templomban. Fő célunk Segesvár volt, de odafelé menet meglátogattuk 'Petőfi fáját', amely alatt – a hagyomány szerint – utolsó versét írta halála előtt.

Segesvár valamikori szász város. Az épületek, templomok igazolják ezt, de az itt is újonnan megépített ortodox templom jelzi a román fennhatóságot. Az egyik templomban felfedezett német nyelvű énektáblán kívül nem tapasztaltuk szász élet nyomát. A várba vezető sok lépcső ellenére érdekes volt felkapaszkodni, mert a múlt emlékeiből sok minden látható még.

Visszafelé úton megálltunk Farkaslakán, tisztelegtünk Tamási Áron sírjánál. Három év Egyesült Államok béli tartózkodást követően, Kolozsvárra visszatérve 1926-tól vált íróvá, fő műve a három kötetes Ábel sorozat. Székelyudvarhely előtt Szelykefűrdőn Orbán Balázs sírjához kapaszkodtunk fel. Orbán Balázs Székelyföld szülőtte, de kalandos élete során Londontól Isztanbulig, Jersey szigetétől Egyiptomig és a Szentföldre is eljutott, míg 1859-től már a Székelyföldet járta, kutatta annak minden szegletét. Ennek eredménye lett a hatkötetes mű, *A Székelyföld leírása történelmi, régészeti, természetrajzi s népismereti szempontból*. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyből az utolsó kapu az övé volt.

Tamási Áron sírja

Székelykapuk sora vezet Orbán Balázs sírjához

Negyedik napunkon Csíksomlyó volt az első állomás, a kegytemplom. Szentmisével ünnepeltük, hogy itt lehetünk.

A Csíksomlyói kegytemplom és kolostor története a 15. századig nyúlik vissza. A ferences szerzetesek 1442-48 között felépítették az első gótikus templomot. Sarlós Boldogasszony tiszteletére szentelték fel. 1661-ben a török támadók a templomot és a kolostort felgyújtották, az ide menekült népet pedig részben megölték, részben fogságba hurcolták. Az áldozatokat a templom előtt tömegsírba temették. Az új barokk templomot 1804-ben kezdték építeni.

A Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló kegyzsobor hársfából faragott alkotás 1515-20 körül készülhetett. 2,27 m magasságával a világon ismert kegyzsobrok legnagyobbika. A Napba öltözött asszonyt ábrázolja, lába alatt a holdsarló, feje körül 12 csillagból álló csillagkoszorú, fején koronával, jobb kezében jogarral. A szobor átvészelte a nagy török támadást és tűzvészt. A monda szerint a török vezér el akarta vitetni, de a szobor olyan súlyossá vált, hogy nyolc pár ökörrel sem tudták megmozdítani. Ezt látva kardjával megsebezte a szobor arcát és nyakát, melynek nyomai ma is látszanak.

Ezt követően a madéfalvi veszedelem emlékművénél álltunk meg. Mária Terézia rendelte el székely ezredek felállítását, amit a székelyek elutasítottak hagyományaikra, kiváltságukra hivatkozva. 1764 Vízkeresztjének éjszakáján az osztrák altábornagy bosszút állt. Mintegy 200 férfi és nő, gyerekek estek áldozatul a falura zúdított éjszakai ágyútűzben.

Innen a 950 m tengerszint felett fekvő Gyilkos-tóhoz mentünk. 1837-ben a keletre fekvő Gyilkos-kő (1378 m) oldalán felhalmozódott agyagos lejtőtörmelék a nagy esőzések hatására lezúdult a völgybe, nekicsúszott a mostani tó fölött magasodó Kis-Cohárd -nak és elzárta több patak folyását. A völgyben állt fenyőket elöntötte, ezek csúcsa ma is kilátszik a vízből. Ez adja a tó közismert képét.

Folytattuk utunkat a Békás-szoroshoz. Annak érdekében, hogy a természet e csodáját jobban átérzhessük, egy darabon gyalog jártuk be a szorost. A szűk és meredek sziklafalak között kanyargó út, az út mellett zuhogó patak élménye valóban jobban a miénk lett, mintha autóbusról néztük volna végig.

Másnap, a hazafelé utat megszakítva megálltunk Marosvásárhelyt, de csupán a Kultúrpalota megtekintésére volt időnk. A szecesszió műremeke a Tükörteremmel, a lépcsőházzal, az üvegablakokkal, a színházteremmel, és még számtalan részletével méltó zárása volt a programnak.

Fáradtságos öt nap volt, mert Erdély, a Székelyföld nagyon messze van tőlünk, de legtöbbünk szerint megérte. Nemcsak a sok élmény, hanem leginkább a sok közös élmény.

